

טר באתר ארכיאולוגי בעין-מזקק
בו חפר החיפוטריין מרדכי גיזון
מטעם אוניברסיטת תל-אביב והע
כיר משם 50% מהכדים שנתגלו
עביר משה דיין?

(י) בכמה כסף נמכרו העתיקות של דיין
במכירה הפומבית שנערכה לפני חודש בר
לוס-אנג'לס ע"י בית מסחר לעתיקות,
והאם הגיע הכסף הזה ארצה?

(יא) האם זה נכון שחיילי צה"ל
שמרו בלילות בעזה עד הטרכטור
שעסק בחפירות ארכיאולוגיות
עבור דיין.

(יב) איזה אחוז מתקציב הבי

(ג) האם קיבל דיין רשיון למכור ול-
עסוק במיסחר עתיקות?

(ד) האם מנהל דיין פנקסים, ו
משלם מס הכנסה, על הרווחים ה
אגדתיים שלו ממיסחר בעתיקות?

(ה) האם השתמש דיין בציוד צבאי
כבד, בכלי תובלה ובהליקופטרים, לצורך
חפירת העתיקות והעברתן לביתו? אם
לא, באיזו דרך הגיעו העתיקות לביתו?

(ו) האם הגיש מר דיין איפועם
הצהרת הון, ומניין הגיע לידיו ה
כסף בו רכש את נכסיו הרבים?

(ז) האם זה נכון שסרן בשם יוסף יפת

או שכולנו נכבד את החוק או שכולנו נעבור עליו!"

טחון החדש מוקדש לחפירותיו
הארכיאולוגיות של דיין?

במישפט זה, אם וכאשר ייערך, יסתר
גם הד"ר אברהם בירן, מנהל אגף העתי
קות, להשיב על מיספר שאלות מביכות.
האם ידוע לו, למשל, על האוסף הפרטי
של דיין? האם חקר ודרש כיצד הגיעו
העתיקות לידיו של דיין? למה לא הגיש
תביעה נגדו, כאשר כל העיתונים דיווחו
על החפירה באזור, בה נפצע דיין, בהת
מוטט עליו קיר? האם ערך רישום של
מימצאי דיין, והאם ניצל את זכותו לר
כוש או להחרים את העתיקות שנחפרו
ללא רשיון?

שריהינוך והתרכות אשר ביי

הועלה על-ידי דיין תוך תקופת זמן קצרה
לדרגת סגן-אלוף משום שכל תפקידו הוא
להודיע לשר-הביטחון על עתיקות המת
גלות ברצועת-עזה וסיני? האם נכון שכדי
להצדיק העלאה זו בדרגה, העניק דיין
למודיע שלו תואר "קצין להילכי רוח"
שאינו דוגמתו בכל צה"ל?

(ח) האם זה נכון שעוד ב-1956 ערב
הנסיגה מסיני נפגע הליקופטר סיקורסקי
תוך נסיון להוציא אובליסק מצרי מצר
בית-אל-חדם שבסיני ושהאובליסק הוצא
על-ידי הליקופטר שני והועבר לביתו של
דיין?

(ט) האם זה נכון שהאדווא
רחבעם (גנדי) זאבי ירד בהליקופ

קברים למכירה?

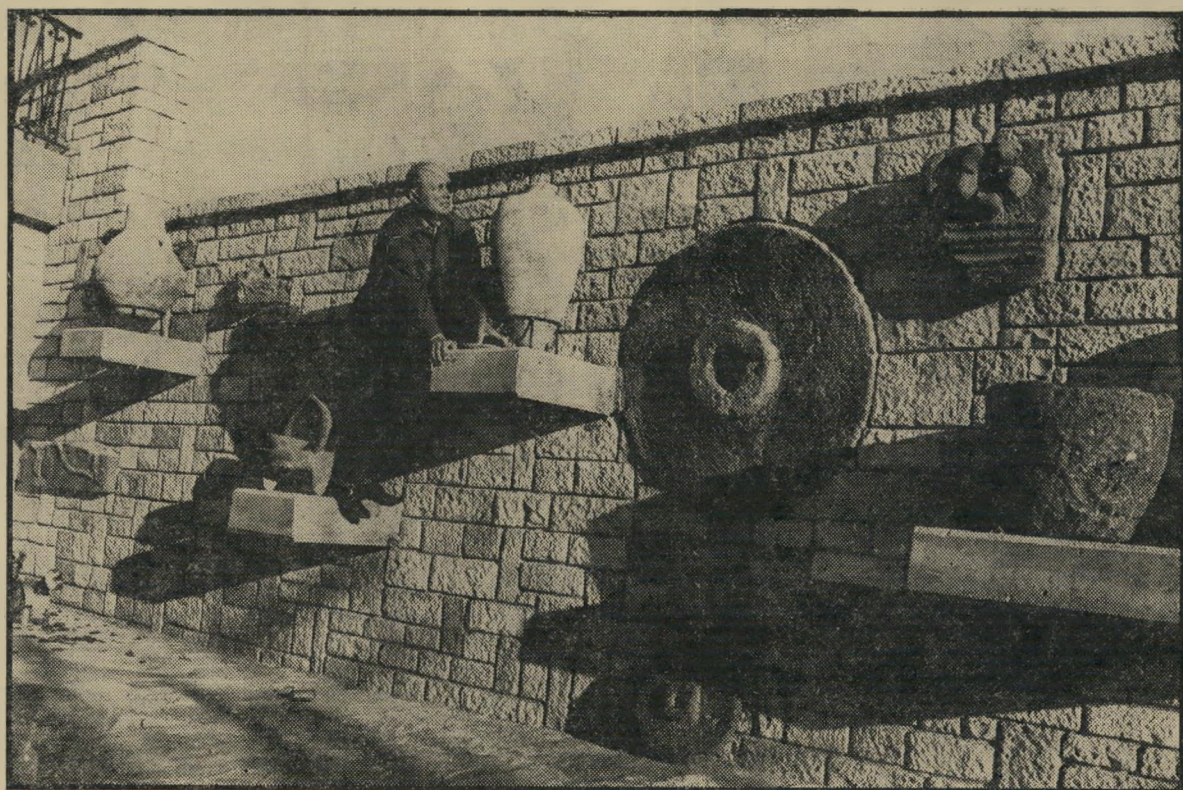
משה דיין ליד כדים עתיקים וארונות קברים
עתיקים מאבן, אותם אסף בחפירות שהוא מנהל
מזה שנים רבות כתחביב פרטי. חלק ניכר ממימצאיו של דיין מוצאים לחו"ל. לפי החוק
חייב כל מי שמייצא עתיקות לקבל על כך רשיון מיוחד, ולשלם 10% מערך המכירות
שלו לקופת המדינה. לא ידוע אם משה דיין אומנם שומר על סעיף זה של החוק.

קר, אני משער, בכיתו שר דיין,
יצטרך לתת הסבר להעמדתה
נים ולצביעות שדו, שבאה לידו
ביטוי כתגובתו להאשמותיו של
מר אורי אבנרי מועד במת הכנסת.
ארכיאולוגים נודעים ומכובדים כיגאל
ידין יצטרכו למצוא הסבר כלשהו לשחיר
קתם התמוהה נוכח שוד העתיקות הגלוי,
המתרחש לעיניהם על-ידי שר בממשלת
ישראל.

אך, כמובן, אינני מעלה בדעתי שמשו
קונקרטי יצא מהרשימה הזו. הממשלה
לא תקים ועדת-חקירה, המישרה לא תח
קור במעשיו הפליליים של שר הביטחון,
שום חבר-כנסת מסייעת המערך לא יגיש
שאילתה בעניין זה לשר החינוך והתר
בות. אנחנו נמשיך לכתוב ולדבר, ושר
הביטחון ימשיך לשדוד את אוצרותיה הר
תרבותיים של המדינה.
כשיתמוטט עליו שוב קיר, יודיעו על
כך בחדשות, אך שר-הביטחון אינו מת
עניין בחדשות. הוא מתעניין רק בעת
קות, והוא מצפצף עלינו ועל החוק, אותו
אנו נתבעים לכבד.

בעניין זה, כמו בשטח השחיתות ה
אחרות הפורחות במדינה, קיימות שתי
אפשרויות — או שכולנו נכבד את ה
חוק, או שיותר לכולנו לעבור עליו. אם
מותר למישהו לשדוד עתיקות, לחפור ללא
רשיון באדמות המדינה, להוציא מן ה
שטחים הכבושים אוצרות תרבות ואמנות,
להשתמש בציוד צבאי לחפירה ולהעברת
השלל, ולהתעשר מההובא הממלכתי הזה
— אז גם אני רוצה.

משתי האפשרויות אני מבחר
כמובן, את הראשונה, אך, כאמור,
זה עניין שר טעם אישי.

הביטחון בחפירות וברכישות שנעשו על פני כל הארץ ובשטחים
המוחקים. לדיין יש רשת עניפה של מודיעין, המודיעים לו מייד
על כל גילוי של אתר עתיקות חדש, או מימצאים שכדאי לרכושם.
הוא מינה אפילו קצין צה"ל שתפקידו היחיד להודיע על עתיקות.

מי מכיר את האיש שבקיר?

האיש שבקיר אינו אלא שר-הביטחון משה דיין, שטיפס על גדר
האבן של ביתו בצלה, בה שוכנו עתיקות שנאספו על ידי שר